

Albina

– RamazanBoran · 08 Mayıs 2024

Ah albina
Ah şeb-i Leyla'm
En Ekber nidâlarıyla uyanan
Sürgününde seher kokan sarı ezan çiçeğim

...

Ah benim göç yollarına meâlini d'okuyan nefesim!
Bir ikindi gölgesi gibi çöker omuzlarıma
Özlemin sansürsüz ve doğurgan hüznü
Ah benim ses tellerinde tüneyen kuşları nâmesiyle titreten
Bin ömürlük ezgim
Tefsiri kambur bir cümlenin yüklemine,
Azığı azar azar elinden ç'alınan vasıfsız eylemim

...

Bir denizi taşıracak kadar çalkalansa da içi
Yansa da ateşi kavrayacak kadar
Dışı hiçbir günahın boğamadığı kadar

masum ve temiz
Lehçesi lâldır viranemin

...

Ah benim çekildikçe külistaneye dönen zikrim
Zerrelerimin tıknefes civanperçemi
Tekkemin kandilleri sönük
Daha çok var sabaha
Yokluğun kapkara bir yatak
Vakti gelmeden uyuyamam ben
vaktinden önce ölmem
Ne çok genleşiyor saatler, ne çok ömürsüz
Üstümde bir nazar değmesi
Tebliğî bir ulu leke düşürür suya
Ne çok kurşun döktürür hücremin kaburgalarına
Elem dediğin şey bir hışımla gelir yatsıya

...

Ah albina
Ah şeb-i leyla'm

Ellerini uzat!
Ruhumun kimyasına kelebekler kondur yeniden
Sebilay saçlarından aşk taşır fecrin ışıklarına
Parmaklarınla baharı emzir
Kün'e amade değil miyiz
Aşkın tabiatından tek'bir sür dudağına
Evvelden beri hicran var
Vuslatın miladı sensin
Sancısına dur de ve doğur beni gözlerinden
Kırmızının adıyla oku
Niyet ederek üç kez fısılda kulağıma
Adımı ver sonra
Adımı ver albina
Adımı seninle sevindir

...

_boran